

Ρομαντισμός

Η περίοδος του Ρομαντισμού στην μουσική καλύπτει τον **19^ο αιώνα**. Η ρομαντική μουσική εντάσσεται στο ευρύτερο πνευματικό κίνημα που εμφανίστηκε στο τέλος του 18ου αιώνα στη Γερμανία και χαρακτηρίζεται από έντονη **στροφή στο συναίσθημα**. Οι διανοητές ασχολούνται με την ατομική ελευθερία, την παιδεία, την στροφή προς την φύση και την απελευθέρωση της έκφρασης των συναισθημάτων. Την εποχή αυτή στην Ευρώπη αναπτύσσεται και η έννοια του εθνικού κράτους σε αντίθεση με τους προηγούμενους πολυεθνικούς κρατικούς σχηματισμούς. Η έννοια του έθνους γίνεται πιο συνειδητή και οδηγεί τους λαούς να επικεντρώνονται στα μουσικά χαρακτηριστικά της λαϊκής μουσικής. Αποτέλεσμα των τάσεων αυτών είναι η δημιουργία των **Εθνικών Σχολών** της μουσικής. Ταυτόχρονα ενισχύεται η δύναμη της αστικής τάξης και φυσικά η ανάμειξή της στην καλλιτεχνική δημιουργία και πρόσληψη. Αυτό φέρνει μεγαλύτερο κοινό για τις διάφορες μουσικές εκδηλώσεις πράγμα που δημιουργεί την ανάγκη για μεγαλύτερες αίθουσες συναυλιών αλλά και μεγαλύτερα ορχηστρικά σύνολα.

Χαρακτηριστικά της ρομαντικής μουσικής

- Διευρυμένη και πιο πολύπλοκη αρμονία
- Έντονη χρήση των διαφόρων δυναμικών
- Εμφανίζονται τα πρώτα σημάδια ελεύθερης ατονικότητας
- Πειραματισμοί με ηχοχρωματικούς συνδυασμούς και με νέους ήχους (π.χ. κρουστά)
- Χρήση μεγαλύτερων ορχηστρικών σχημάτων
- Προγραμματική μουσική
- Εθνικές σχολές

Συνθέτες του Ρομαντισμού

Ρίχαρντ **Βάγκνερ** (1813-1883) Γερμανός
Τζουζέπε **Βέρντι** (1813-1901) Ιταλός
Φραντς **Λιστ** (1811-1886) Ούγγρος
Γκούσταβ **Μάλερ** (1860-1911) Αυστριακός
Φέλιξ **Μέντελσον** (1805-1847) Γερμανός
Έκτωρ **Μπερλιόζ** (1803-1869) Γάλλος
Ζωρζ **Μπιζέ** (1838-1857) Γάλλος
Γιοχάνες **Μπραμς** (1833-1897) Γερμανός
Γκαετάνο **Ντονιτσέτι** (1797-1848) Ιταλός
Τζάκομο **Πουτσίνι** (1858-1924) Ιταλός
Καμίγ **Σαιν-Σανς** (1835-1921) Γάλλος

Φρεντερίκ **Σοπέν** (1810-1849) Πολωνός
 Ρόμπερτ **Σούμαν** (1810-1856) Γερμανός
 Γιόχαν **Στράους** (1825-1899) Αυστριακός
 Σεζάρ **Φρανκ** (1822-1890) Γάλλος
 Γκαμπριέλ **Φωρέ** (1845-1924) Γάλλος
 Πιότρ Ίλιτς **Τσαϊκόφσκι** (1840-1893) Ρώσος

Σημαντικά μουσικά είδη

Όπερα:

Γερμανία: στροφή προς τυπικά ρομαντικά θέματα όπως παραμύθια, λαϊκοί θρύλοι, νορδική μυθολογία κλπ. Σημαντικότερα τα έργα του **Βάγκνερ** (**Πάρσιφαλ**, **Το δαχτυλίδι των Νιμπελούνγκεν** κλπ.)

Ιταλία: στροφή προς θέματα ρεαλιστικά εμπνευσμένα από την ζωή της αστικής τάξης με έμφαση στο δραματικό στοιχείο (πεπρωμένο, έρωτας, παρανομία, ξεπεσμένα ήθη κλπ). Σημαντικότερα τα έργα του **Βέρντι** (π.χ. **Αϊντα**, **Τραβιάτα**, **Τροβατόρε** κλπ) και του **Πουτσίνι** (**Μποέμ**, **Τόσκα**, **Μαντάμ Μπατερφλάυ** κλπ.)

Οπερέτα:

Είδος που εμφανίζεται την εποχή του ρομαντισμού και αποτελεί μία πιο «εύπεπτη» και διασκεδαστική μορφή όπερας. Κέντρο της δημιουργίας της αποτελεί η αρχικά Γαλλία και στην συνέχεια η Αυστρία. Η θεματολογία επικεντρώνεται συνήθως σε ερωτικές ιστορίες με πολλές και περίπλοκες περιπέτειες, παρεξηγήσεις, μεταμφιέσεις, «παρασπονδίες», και σε κάθε περίπτωση happy end.

Η μουσική είναι απλή και κατανοητή και χρησιμοποιεί πολλούς χορευτικούς ρυθμούς της εποχής (βαλς κλπ.). Συχνά οι πιο σημαντικές άριες γίνονται επιτυχίες.

Σημαντικά έργα:

Ζάκ Όφενμπαχ-«**Ο Ορφέας στον Άδη**»

Γιόχαν Στράους-«**Η νυχτερίδα**»

Συμφωνία:

Οι συνθέτες συνεχίζουν να ασχολούνται με το είδος της συμφωνίας, η μουσική όμως τώρα ακολουθεί τα χαρακτηριστικά του ρομαντισμού.

Σημαντικές συμφωνίες γράφουν οι: Μπραμς, Σούμπερτ, Σούμαν, Τσαϊκόφσκι, Μάλερ

Συμφωνικό ποίημα:

Νέο είδος. Πρόκειται για μονομερή συμφωνία με προγραμματικό χαρακτήρα (συνδέεται με κάποια εξωμουσική ιδέα).

Σημαντικά έργα:

Ρίχαρντ Στράους: «**Τάδε έφη Ζαρατούστρα**», «**Τιλ Όϊλενσπιγκελ**» κ.α.

Μουσόργκσκι: «**Μια Νύχτα στο Φαλακρό Βουνό**»

Σιμπέλιους: «**Φινλανδία**»

Προγραμματική μουσική:

Οργανική μουσική που βασίζεται σε κάποια εξωμουσική ιδέα (π.χ. μία ιστορία, έναν πίνακα ζωγραφικής κλπ). Περιγραφική μουσική. Τα χαρακτηριστικά ηχοχρώματα των οργάνων χρησιμοποιούνται και συμβολικά (π.χ. χάλκινα = κυνήγι, φλάουτο = πουλιά κλπ).

Παραδείγματα:

Σμέτανα-«Ο μολδάβας»

Μουσόργκσκυ-«Εικόνες από μία έκθεση»

Κοντσέρτο:

Σημαντικά έργα κυρίως για βιολί ή πιάνο και ορχήστρα. Συνεχίζεται η δομή που δόθηκε στην κλασική παράδοση όμως με μουσική που ακολουθεί τα χαρακτηριστικά του ρομαντισμού (μεγαλύτερη ορχήστρα, πιο δεξιοτεχνικό παίξιμο, πολύπλοκη αρμονία κλπ)

Σημαντικά τα έργα των: Γκρηγκ, Σούμαν, Σοπέν, Τσαϊκόφσκι

Μουσικά όργανα

Τελειοποιούνται τεχνικά το πιάνο και τα πνευστά με σκοπό αφ' ενός την παραγωγή περισσότερων φθόγγων και αφ' ετέρου την δυνατότητα παραγωγής περισσότερο διαφοροποιημένης δυναμικής.

Χρήση περισσότερων κρουστών όπως: **τρίγωνο, καμπάνες, γκονγκ** κλπ. Για την δημιουργία ορχηστρικών εφέ που σχετίζονται και με τον προγραμματικό χαρακτήρα της μουσικής.

Ο Ιμπρεσιονισμός

Το ύφος αυτό εμφανίζεται γύρω στο 1880. Η ονομασία προέρχεται από έναν πίνακα του Μονέ (Monet) με τίτλο «impressio» (=εντύπωση)[βλ. εικόνα]. Στην ζωγραφική του ιμπρεσιονισμού οι εικόνες δημιουργούνται σαν μωσαϊκό από πινελιές. Η μουσική δημιουργεί κυρίως ατμοσφαιρικές στιγμές που μεταφέρουν συναισθήματα

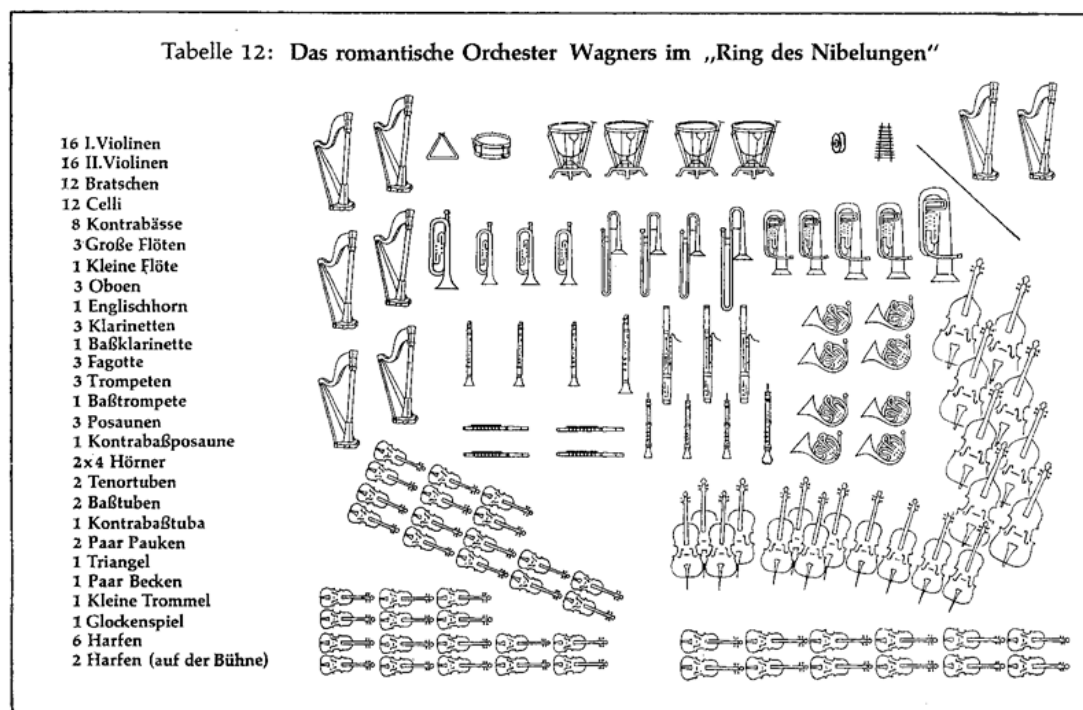
και εντυπώσεις. Αποφεύγονται οι μεγάλες εντάσεις, τονίζεται το ονειρικό στοιχείο και χρησιμοποιούνται συχνά «εξωτικά» στοιχεία όπως π.χ. μελωδίες που παραπέμπουν στην κινέζικη μουσική, κλπ.

Το ύφος του Ιμπρεσιονισμού αναπτύχθηκε κυρίως στην Γαλλία.

Σημαντικοί συνθέτες/ έργα:

Κλόντ Ντεμπυσί: «Η θάλασσα», «Το απομεσήμερο ενός φαύνου»

Μορίς Ραβέλ: «Δάφνη και Χλόη», «Παβάνα για την νεκρή πριγκίπισσα», «Μπολερο»

Η ορχήστρα στις όπερες του Βάγκνερ

Οι εθνικές σχολές

Την εποχή του Ρομαντισμού οι συνθέτες στρέφονται προς τα στοιχεία της παραδοσιακής μουσικής του τόπου τους, τα οποία χρησιμοποιούν στην μουσική τους συνδυασμένα με τα υπόλοιπα στοιχεία της ρομαντικής δυτικοευρωπαϊκής μουσικής. Η δημιουργία αυτού του εθνικού ύφους ονομάστηκε Εθνική σχολή. Οι συνθέσεις των διαφόρων σχολών συχνά συνδέθηκαν με αντίστοιχα πολιτικά ή εθνικιστικά κινήματα.

Η Ρωσική Εθνική Σχολή

Η Ρωσική Εθνική Σχολή ξεκινά το 1836 όταν ανεβαίνει στην Αγία Πετρούπολη το έργο του Μιχαήλ Ιβάνοβιτς **Γκλίνκα** (1804-1857) "**Μια ζωή για τον Τσάρο**".

Τα αχνάρια του Γκλίνκα ακολουθούν αρκετοί Ρώσοι συνθέτες μεταξύ των οποίων μία ομάδα πέντε συνθετών που έμεινε γνωστή ως «Η ομάδα των πέντε»:

Σέζαρ Αντόνοβιτς **Κούι** (1835-1918)

Μοντέστ Πέτροβιτς **Μουσόργκσκι** (1839-1881)

Μίλυ Αλεξέγιεβιτς **Μπαλακίρεφ** (1837-1910)

Αλεξάντερ **Μποροντίν** (1833-1887)

Νικολάι Αντρέγιεβιτς **Ρίμσκυ-Κόρσακωφ** (1844-1908)

Άλλες σημαντικές Εθνικές Σχολές και οι εκπρόσωποί τους:

Η σχολή της **Νορβηγίας** με τον Έντβαρντ **Γκρηγκ** (1843-1907)

Η σχολή της **Φινλανδίας** με τον Γιαν **Σιμπέλιους** (1865-1957)

Η σχολή της **Τσεχοσλοβακίας** με τον Μπέντριχ **Σμέτανα** (1824-1884), τον Αντονίν **Ντβόρζακ** (1840-1904) και τον Λέος **Γιάνατσεκ** (1854-1928)

Η σχολή της **Ρουμανίας** με τον Ζωρζ **Ενέσκου** (1881-1955)

Η **ισπανική** σχολή με τους Ισαάκ **Αλμπένιθ** 1860 – 1919, Μ. **ντε Φάλια** 1876 – 1936, **Γρανάδος** 1867 - 1916

Στην **Ελλάδα** η Εθνική Σχολή εμφανίζεται κάπως πιο αργά στις αρχές του 20ού αιώνα με βασικότερο εκπρόσωπό της τον **Μανόλη Καλομοίρη**.

Ερωτήσεις

1. Πότε τοποθετείται χρονικά ο Ρομαντισμός και ποια τα βασικά χαρακτηριστικά του;
2. Ποιους συνθέτες του Ρομαντισμού γνωρίζετε;
3. Αναφέρατε τα σημαντικά μουσικά είδη του Ρομαντισμού.
4. Τι γνωρίζετε για την όπερα του ρομαντισμού;
5. Τι γνωρίζετε για την Οπερέτα;
6. Τι είναι η προγραμματική μουσική;
7. Ποια όργανα τελειοποιούνται τεχνικά την περίοδο του Ρομαντισμού;
8. Ποια νέα κρουστά όργανα εντάσσονται στην ορχήστρα του ρομαντισμού; Για ποιον σκοπό;
9. Τι γνωρίζετε για τον Ιμπρεσιονισμό;
10. Τι γνωρίζετε για τις Εθνικές σχολές;

Πόσο ρομαντικός είσαι... (μουσικά!)

Ρομαντική μουσική είναι ...

1. Η μουσική του 19^{ου} αιώνα.
2. Η μελαγχολική μουσική.
3. Η μελωδική, ατμοσφαιρική μουσική.

Η κλασική μουσική ...

1. Δεν μπορεί να είναι και ρομαντική.
2. Είναι επιβλητική.
3. Είναι χαλαρωτική.

Η μουσική για πιάνο...

1. Μπορεί να εκφράσει κάθε συναίσθημα
2. Εκφράζει συναισθήματα όπως λύπη, πόνος, νοσταλγία κλπ.
3. Είναι ήπια και μελωδική

Η ρομαντική μουσική ακούγεται καλύτερα...

1. Σε μεγάλη αίθουσα συναυλιών
2. Με ακουστικά
3. Σε υπαίθρια συναυλία στην εξοχή

Η ρομαντική μουσική συνδέεται με...

1. Την γέννηση των εθνικών σχολών
2. Την βροχή
3. Τον έρωτα

Σε μια ταινία ένα ρομαντικό μουσικό κομμάτι θα μπορούσε να συνοδεύει...

1. Μία υπόθεση που παίζει στον 19^ο αιώνα
2. Μία μοναχική, μελαγχολική στιγμή του πρωταγωνιστή
3. Μία ερωτική εξομολόγηση

Ένα ρομαντικό μουσικό έργο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την διαφήμιση ...

1. Ενός CD με ρομαντική μουσική
2. Ενός αλκοολούχου ποτού
3. Ενός ταξιδιού για δύο στο Παρίσι

Αποτελέσματα

Αν απάντησες στις περισσότερες ερωτήσεις με την απάντηση 1.

Γνωρίζεις καλά όλα τα ιστορικά στοιχεία για την Ρομαντική μουσική... Στην ζωή σου όμως θα σου έκανε καλό λίγος... ρομαντισμός! Διάβασε και κανένα μυθιστόρημα εκτός από τις σημειώσεις της Ιστορίας της Μουσικής!!!

Αν απάντησες στις περισσότερες ερωτήσεις με την απάντηση 2.

Με την ιστορία της μουσικής δεν τα έχεις και πολύ καλά... Ο Ρομαντισμός είναι για σένα συνδεδεμένος με την μελαγχολία και τη μοναξιά... Καλός ο ρομαντισμός αλλά και λίγη θετική ενέργεια δεν βλάπτει!!!

Αν απάντησες στις περισσότερες ερωτήσεις με την απάντηση 3.

Αθεράπευτα ρομαντικός... Συνδέεις τον ρομαντισμό με τον έρωτα και βλέπεις κυρίως την αισιόδοξη πλευρά του! Αυτό είναι καλό για τη ζωή σου... Διάβασε όμως και λίγη Ιστορία της μουσικής!!!

Βέρντι και Βάγκνερ

Στην Βενετία στην είσοδο του πάρκου Μπιενάλε υπάρχουν οι προτομές των δύο συνθετών όπερας που σφράγισαν τον 19^ο αιώνα: του Βέρντι και του Βάγκνερ.

Ο Βέρντι γεννιέται στην Ιταλία το 1813. Ο πατέρας του είναι μπακάλης και, όπως συμβαίνει συχνά εκείνη την εποχή, ένας πλούσιος ευεργέτης

Η όπερα «**Τροβατόρε**» διηγείται μια ισπανική ιστορία γεμάτη πάθος και βία... Η όμορφη Λεονόρα ερωτεύεται τον τροβαδούρο Μανρίκο. Όμως ο κομης Ντι Λούνα, που φυσικά θέλει την Λεονόρα για τον εαυτό του, φυλακίζει και σκοτώνει τον Μανρίκο... για να ανακαλύψει αμέσως μετά πως ο αντίζήλός του είναι στην πραγματικότητα αδελφός του!

αναλαμβάνει να χρηματοδοτήσει τις σπουδές του. Η πρώτη όπερα του Βέρντι, η κωμική «**Μία μέρα στην Βασιλεία**», φέρνει μαζί της μια τραγωδία: η νεαρή γυναίκα του και τα δύο παιδιά του πεθαίνουν. Ο Βέρντι ορκίζεται να μην γράψει ξανά μουσική, όμως η μοίρα του δεν τον αφήνει. Η επόμενη όπερά του «**Ναμπούκο**» θα αποδειχθεί θριαμβευτική. Στην όπερα αυτή ο ιταλικός λαός, καταπιεσμένος από την αυστριακή κυριαρχία, θα δει

να εκφράζεται η εθνική του υπερηφάνεια. Στην συνέχεια οι Ιταλοί

επαναστατούν και ο Βέρντι βρίσκεται στην πρώτη γραμμή! Το όνομά του

μάλιστα συνδυάζεται με το επαναστατικό μήνυμα: **Vittorio Emanuele Re d' Italia!**

Όταν απελευθερώνεται η Ιταλία ο Βέρντι εκλέγεται βουλευτής. Στις όπερες του Βέρντι, εκτός από τα πατριωτικά συναισθήματα, δεσπόζει ο έρωτας... Η φήμη του Βέρντι απλώνεται σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Παραγγελίες καταφθάνουν ακόμη και από την Ρωσία! Το 1865 μάλιστα ο

Ο Βέρντι γράφει την όπερα «**Αΐντα**» για τα εγκαίνια της διώρυγας του Σουέζ. Στην όπερα αυτή ο Αιγύπτιος στρατιώτης Ρανταμες ερωτεύεται την σκλάβα Αΐντα. Οι δυο τους θα σμίξουν όμως μόνο μετά τον θάνατό τους...

Στην όπερα «**Τραβιάτα**» η Βιολέτα, μία «κοινή γυναίκα» ερωτεύεται τον Αλφρέδο Ζερμον. Το ζευγάρι ζει για λίγο ευτυχισμένο όμως... η Βιολέτα αναγκάζεται να τον εγκαταλείψει για να σώσει την υπόληψη της οικογενείας Ζερμόν... Όταν εκείνος την ξαναβρίσκει είναι φυσικά πολύ αργά... Η άρρωστη Βιολέτα πεθαίνει στην αγκαλιά του.

Βέρντι, αψηφώντας τον ρωσικό χειμώνα, πηγαίνει στην Αγία Πετρούπολη για να διευθύνει την όπερά του «**Η δύναμη του Πεπρωμένου**». Ο Βέρντι θα είναι από τους λίγους ρομαντικούς συνθέτες που φθάνουν σε βαθειά γεράματα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του τα περνά στο εξοχικό του όπου γράφει τα δύο τελευταία έργα του, τις σαιξπηρικές όπερες «**Οθέλος**» και «**Φάλοσταφ**».

Στην Γερμανία η όπερα ακμάζει. Κυρίαρχη μορφή ο Ρίχαρντ Βάγκνερ, ένας εκκεντρικός, επαναστατικός και μεγαλοφυής συνθέτης. Φτωχός και άνεργος ο νεαρός Βάγκνερ περνά δύσκολες μέρες στο Παρίσι και αναγκάζεται να πουλήσει το λιμπρέτο¹ της όπεράς του «Ιπτάμενος Ολλανδός» για να αγοράσει το εισιτήριο επιστροφής για την Γερμανία. Ο Βάγκνερ θέλησε να εκφράσει μέσα από την μουσική του τις φιλοσοφικές του ιδέες. Μόνος τρόπος γι' αυτό ήταν να ενώσει την ποίηση, την μουσική και το θέατρο σ' ένα «συνολικό έργο τέχνης» (*Gesamtkunstwerk*). Έτσι ο Βάγκνερ γράφει μόνος του το λιμπρέτο της κάθε όπερας, την μουσική και αναλαμβάνει ο ίδιος την μουσική διεύθυνση και την σκηνοθεσία... Οι όπερες του Βάγκνερ τραγουδούν για τον έρωτα και εμπνέονται από την γερμανική μυθολογία. Όμως ο Βάγκνερ δεν ασχολείται μόνο με νεράιδες και μύθους, το επαναστατικό πνεύμα και οι ιδέες του γρήγορα θεωρούνται επικίνδυνες... Καταφεύγει σε φίλους του στην Ελβετία. Εκεί όμως ερωτεύεται την γυναίκα του οικοδεσπότη του... Κάτι τέτοιο βέβαια δεν θα μπορούσε να επιτύχει, όμως... έτσι γεννιέται μια μεγάλη όπερα: «Τριστάνος και Ιζόλδη», η ιστορία ενός άτυχου πάθους, στην οποία οι εραστές πίνουν το μαγικό φίλτρο και βρίσκουν την ευτυχία στον θάνατο... Αργότερα ο Βάγκνερ θα παντρευτεί την Κοζίμα, κόρη του συνθέτη Φραντς Λιστ. Προς το τέλος της ζωής του θα καταφέρει να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο του όνειρο: φτιάχνει στο Μπάιροϊτ ένα θέατρο για να παίζονται αποκλειστικά τα δικά του έργα. Το θέατρο αυτό διατηρείται ακόμη και σήμερα από τους απογόνους του Βάγκνερ και είναι ένα από τα πιο διάσημα οπερατικά θέατρα στον κόσμο...

*Το πιο γνωστό έργο του Βάγκνερ είναι μία τετραλογία (τέσσερις όπερες) βασισμένη στον μύθο για το **δαχτυλίδι των Νιμπελούνγκεν**. Στην πρώτη όπερα με τίτλο «Ο χρυσός του Ρήνου» ο νάνος Άλμπεριχ κλέβει το εν λόγω δαχτυλίδι, τον πολύτιμο θησαυρό που φυλούσαν τα στοιχειά του νερού, και αποκτά την εξουσία του κόσμου. Στην συνέχεια ο θεός Βόταν κλέβει με τη σειρά του το δαχτυλίδι από τον νάνο και το δίνει σε δύο γίγαντες για να χτίσουν ένα ανάκτορο στην Βαλχάλα. Στην επόμενη όπερα («Βαλκυρία») ο Βόταν προσπαθεί να πάρει πίσω το δαχτυλίδι. Η κόρη του Βόταν, η Μπρουνχίλντε καταδικάζεται σε αιώνιο ύπνο στην κορφή ενός βουνού, ζωσμένη από φλόγες. Μόνο ένας ατρόμητος ήρωας θα μπορέσει να την σώσει. Στην τρίτη όπερα («Ζήγκφριντ») ο Ζήγκφριντ φτιάχνει ένα σπαθί, παίρνει το δαχτυλίδι από τους γίγαντες, σώζει την Μπρουνχίλντε, και φρονιάζει την ερωτεύεται... Στην τελευταία όπερα όμως («Το λυκόφως των θεών») πίνει ένα μαγικό φίλτρο και την ξεχνά. Μετά από πολλές περιπέτειες μετανιώνει και πεθαίνει. Η Μπρουνχίλντε, καβάλα σ' ένα άλογο, ρίχνεται στην νεκρική πυρά του αγαπημένου της και πεθαίνει... Η Βαλχάλα υγκρεμίζεται, τα πνεύματα του νερού παίρνουν πίσω το κλεμμένο δαχτυλίδι και μια νέα εποχή αρχίζει...*

¹ Λιμπρέτο σημαίνει στα ιταλικά «βιβλιαράκι». Στην μουσική σημαίνει το κείμενο μίας όπερας.

Υποθέσεις...

Συμπληρώστε τα κενά!

Εάν η όμορφη Λεονόρα δεν ερωτευόταν τον τότε ο ζηλόφθονος κόμης δεν θα έβρισκε τον χαμένο του αδελφό. Κι αν στην Ισπανία το πάθος οδηγεί σε φόνους, στην Αίγυπτο οι κοινωνικές διαφορές δεν αφήνουν τον στρατιώτη να σμίξει με την αγαπημένη του Για παρόμοιους λόγους τραγικό τέλος έχει και ο έρωτας της Βιολέτας με τον Τελικά ο ρομαντισμός δεν φαίνεται να βοηθάει τους ερωτευμένους, παρά μόνο τους συνθέτες. Έτσι ο Βέρντι, αντί να συνεχίσει την δουλειά του πατέρα του που ήταν, γίνεται διάσημος για τις όπερές του αλλά και για την του δράση. Αλλά και ο Βάγκνερ ξεκινά φτωχός και άνεργος και καταλήγει με δικό του! Βέβαια με τον έρωτα ούτε ο Βάγκνερ τα πάει καλά... Όμως οι ατυχίες του τον εμπνέουν για νέα έργα! Ο και η πίνουν το μαγικό φίλτρο και πεθαίνουν. Η συγκεκριμένη όπερα όμως ζει ως τις μέρες μας.. Ο ίδιος ο Βάγκνερ παντρεύεται την την κόρη του συνθέτη ενώ ο ήρωάς του, ο ερωτεύεται την κόρη του Θεού Τέσσερις όπερες γεννιούνται με αφορμή ένα απλό δαχτυλίδι! Απλό; Όχι βέβαια, αυτό το δαχτυλίδι δίνει σ' όποιον το έχει την εξουσία του κόσμου. Όμως αν ο νάνος δεν το είχε κλέψει, δεν θα ερχόταν στον Θεό Βόταν η ιδέα να χτίσει ένα ανάκτορο στην Η κόρη του δεν θα καταδικαζόταν σε αιώνιο ύπνο και δεν θα είχε ανάγκη κανέναν ήρωα για να την σώσει (και να την ξεχάσει αμέσως μετά...)! Και τότε ο δεν θα είχε γράψει την συγκεκριμένη τετραλογία και δεν θα ήταν σήμερα διάσημος! Τελικά όμως ποιος έχει τώρα το δαχτυλίδι;;;